

Zsuzsa története:

Azon az estén hallottam meg Tünde előadását a Juventus Rádióban, amikor kiderült, hogy a hatodik lombikos beültetésem sem sikerült. Teljesen elvesztettem a reményemet és azt gondoltam, hogy nem véletlen, hogy pont ekkor ismerhettem meg egy természetes módszert, ami segítheti a fogantatást.

Az orvosok szerint minden rendben volt velünk, és csak próbálkoznunk kell, és majd sikerül egyszer csak a beültetés. Közben pedig nagyon rossz májenzim értékeim lettek, vizesedtem és híztam csak a rengeteg hormontól. Előjöttek egyelőre csak jelzett mértékben autoimmun betegségek, amik azelőtt nem voltak. Lett közben egy miómám, egy polipom a méhemben, amit meg kellett operálni. Nem késlekedtem hát, és megkerestem Tündét, és beiratkoztam egy intenzív Arwen torna kurzusra. Ott kiderült, hogy gyenge a méhem, tehát esélyem sem lett volna egy terhesség kihordásához. Elkezdtük makrobiotikusan táplálkozni. Nem mondom, hogy könnyű volt ráállni, mert ugyan én minden nap főztem addig is, de a napi háromszori meleg étel elkészítése sokkal több időt vett igénybe. Látva ezt a férjem, elkezdett besegíteni, aztán már volt, hogy ő várt vacsorával, pedig soha nem gondoltam volna róla, hogy valaha is fakanalat vesz a kezébe. Addig a teán kívül semmit nem főzött soha, de lassan belejött, felismerte a zöldségeket, a fűszereket, megküzdött a gyufára vágással, és megtanulta a konyhai eljárásokat.

Két héttel a diéta kezdete után, amikor elutaztunk, elfelejtette magával hozni a vérnyomás csökkentőit. Addig 160 és 180Hgmm között ingadozott és csak három gyógyszer kombinációjával sikerült kordában tartani. Elkezdett fájni a feje. Azt gondoltuk, hogy biztos nagyon felment a vérnyomása, de amikor megmértük meglepetésünkre 120 volt. Aztán aznap többször is megmértük és ugyan ennyi maradt, így otthon sem kellett már bevennie a gyógyszereit.

A következő orvosi vizsgálatnál, szolt, hogy nincs szüksége már a vérnyomás csökkentőkre, ne is írja fel az orvos. A doki azóta is hitetlenkedik, és nem mulasztja el soha ellenőrizni. Amikor elmesélte mitől normalizálódott az állapota, közölte a házi orvos, hogy inkább ő beveszi a háromkombinációs gyógyszerét a hipertóniájára, minthogy ilyeneket egyen.

Rengeteget fogytunk mindketten, sokkal energikusabbak vagyunk, és nem mondom, hogy néha nem bűnözünk, néha kilengünk, de elég gyorsan visszatérünk a makrobiotikához, mert rögtön megérezzük a különbséget. Ha barátok jönnek hozzánk, már tudják, hogy nálunk nincs kenyér, és vagy hoznak magukkal, vagy ha időben szólnak, akkor azért készíték nekik valami hagyományosat, és köretként eszik, amit mi. Ugyan ez a helyzet a családdal is, és egyre több minden van, amit már megmérték kóstolni. Van olyan baráti család, akik rászoktak a kerekszemű barna rizsre, és ha elmegyünk bevásárolni, akkor mindig megkérnek, hogy hozzunk nekik is.

Általában, ha Budapesten járunk, bemegyünk a nagykerékbe és ott vesszük meg az alapanyagokat kicsit olcsóbban. Mi egy kis faluban lakunk egyébként, és a helyi boltos is hajlandó volt néhány dolgot beszerezni nekünk (rizstészta, shoyu, rizstej, szezámolaj), és azt mondja, hogy már nem csak mi visszük ezeket a dolgokat. A legközelebbi bioboltossal is megbeszéltük, hogy megrendeli, amire szükségünk van, még a tempeht is, ha nem tudunk Budapestre utazni.

Egyelőre a gyerekáldás még elmaradt, de az biztos, hogy sokkal egészségesebbek vagyunk, mint valaha is voltunk, és bízunk benne, hogy nem kell már sokat várnunk a jó hírekkel.